

ZONDAG 41

Gij zult niet echtbreken

Psalm 17 : 3 en 4 Lezen:
Lukas 7 : 36 v.v.
Psalm 51 : 4, 5 en 6
Psalm 32 : 3
Psalm 86 : 6

Wij willen thans het Woord des Heeren bedienen naar Zondag 41 van onze Heidelbergse Catechismus de vragen 108 en 109.

Vraag 108: Wat leert ons het zevende gebod?

Antwoord: Dat alle onkuisheid van God vervloekt is, en dat wij daarom, haar van harte vijand zijnde, kuis en ingetogen leven moeten, hetzij in den heiligen huwelijken staat of daarbuiten.

Vraag 109: Verbiedt God in dit gebod niet meer dan echtbreken en dergelijke schandelikheden?

Antwoord: Dewijl ons lichaam en ziel tempelen des Heiligen Geestes zijn, zo wil Hij, dat wij ze beide zuiver en heilig bewaren; daarom verbiedt Hij alle onkuisse daden, gebaren, woorden, gedachten, lusten, en wat den mens daartoe trekken kan.

Dit zevende gebod gaat dus over het huwelijk:

1. Het huwelijk door God ingesteld
2. Door de zonde belaagd
3. Door genade hersteld

De mens is naar Gods beeld gemaakt en van God staat geschreven: God is liefde. De diepte en de breedte daarvan zullen we nooit ten volle kunnen bevatten. Toch heeft God er iets van aan ons meegedeeld. God heeft ons in Zijn Woord meegedeeld, dat er in het goddelijk Wezen een heilige harmonie is. Een harmonie van geven en nemen. De Vader geeft Zijn Zoon, Hij zendt Zijn Zoon en de Zoon doet de wil des Vaders. De Vader en de Zoon, die zenden de Heilige Geest en de Heilige Geest verheerlijkt de Zoon en door den Zoon de Vader. Daar is een wederzijds dienen door de liefde. Wij weten daar maar een tipje van, maar God heeft het toch niet gans voor ons verborgen gehouden. Er is een dienen ook, tussen de goddelijke personen onderling, door de liefde. De Vader is anders dan de Zoon en de Zoon is anders dan de

Heilige Geest. We weten, de Zoon is niet minder dan de Vader en de Heilige Geest is niet van lager orde dan de Zoon. Al noemen we de Vader de eerste persoon en de Zoon de tweede persoon en de Heilige Geest de derde persoon, dat wil niet zeggen dat de Heilige Geest een derderangs persoon is. Zoiets in de zin van: Hij is de minste.

Ze zijn alle drie, zo belijden wij, van dezelfde godheid, van de zelfde eeuwigheid, van dezelfde volmaaktheid en van dezelfde heiligheid. Er is tussen deze drie goddelijke personen, die samen een enig Wezen Gods vormen een heilige onverstoorde harmonie. Daarom is de liefde in God ook volmaakt, want God is liefde. God heeft niet alleen lief, het is niet alleen een eigenschap van God, die Hij naar buiten openbaart, maar het Wezen Gods is liefde, elkaar dienende liefde.

God heeft de mens naar Zijn beeld gemaakt. Uit Adam is het ganse menselijk geslacht voortgekomen. Dat zegt de Bijbel zonder omwegen. God heeft Adam gemaakt naar Zijn beeld en uit Adam zijn vrouw geformeerd. En uit dit mensenpaar het ganse mensdom. God heeft Adam eerst gemaakt en toen Hij hem gemaakt had, zei Hij: Het is niet goed, dat de mens alleen zij; Ik zal hem een hulpe maken, die als tegen hem over zij. En de HEERE bouwde de ribbe, die Hij van Adam genomen had, tot een vrouw, en Hij bracht haar tot Adam.

Voortaan zullen deze twee tot één vlees zijn. Dat ziet niet alleen op de geslachtsgemeenschap, maar dat ziet ook op de gemeenschap van de ziel. Dat één vlees, moet u niet alleen maar vleselijk verstaan. Deze twee zullen één zijn. Deze zielen zullen samensmelten en uit deze lichamen zal het menselijk geslacht geboren worden. Nu is daarin ook de mens naar Gods beeld gemaakt, dat de vrouw niet eender is als de man en de man niet eender als de vrouw. De man met zijn eigen lichaamsbouw, met zijn eigen eigenschappen, de vrouw met haar eigen lichaamsbouw en haar eigen eigenschappen, naar lichaam en naar ziel. Zo heeft God het gewild en zo moet het blijven. Ik wil dit er maar even ter waarschuwing aan toevoegen. Zo moet het blijven. Een vrouw moet zich niet vermeten op de plaats van de man te gaan staan. Ze moet dit niet willen tonen door haar haardracht, door haar kleding, door de plaats in de maatschappij, die ze in wil nemen. God heeft haar een plaats gegeven, zoals Hij Adam een plaats gegeven heeft, de man voorop, de man als leidsman. De man, die het initiatief neemt en de vrouw als een hulpe tegenover hem.

En zo min nu de Zoon minder is dan de Vader en de Heilige Geest minder dan de Zoon en de Vader, zo is ook de vrouw niet minder dan de man. Ze is anders, ze heeft haar plaats. Zo is de man anders dan de vrouw. Want de mens is naar Gods beeld gemaakt. Zo kan ook alleen de man gelukkig zijn, zo kan ook alleen de vrouw gelukkig zijn. Een vrouw hoort niet achter de kathedr. Een vrouw hoort niet in de vergaderzaal van land, provincie of gemeente. Een vrouw hoort niet op de kansel. Dat is tegen de natuur van de vrouw. Zij zal zalig zijn staat er in de Bijbel, in het kinderen baren. Dat wil zeggen: dat is haar taak. Dat heeft God haar toegemeten, als een hulp van haar man, dat is

haar bestemming.

En dacht u nu werkelijk, dat iemand ooit vreugde, echte diepe vreugde zal hebben, die van de plaats afgaat, die God hem gegeven heeft? Alleen dan zullen we vrede hebben en vreugde en leven en blijdschap, wanneer we beantwoorden aan het doel, waartoe God ons op de aarde gesteld heeft. De mens is naar Gods beeld gemaakt, zo heeft God het mensdom geschapen. Als man en vrouw schiep Hij ze, opdat zij één zouden zijn, zo wilde God het. Niet alleen naar het lichaam, zoals de dieren, die in de paartijd elkaar zoeken en dan verder nauwelijks contact hebben met elkaar, maar de mens is naar Gods beeld gemaakt. Hij zal altijd samen leven, naar ziel en lichaam, totdat de dood ons scheidt. Zo zal het zijn. Ook en bovenal naar de ziel, want man en vrouw zijn niet twee exemplaren bestemd om het menselijk ras in stand te houden, maar het zijn twee mensen met twee zielen, met twee lichamen, die God tot één ziel en tot één lichaam maakt.

Zo was het in het begin der schepping, zo was het goed. Tot de tijd, dat de mensen die ordening verbroken hebben en naar het voorbeeld van de goddeloze Lamech, de zevende van Kaïn, die band verbroken hebben en die scheppingsordonnantie naar hun eigen willekeur hebben gewijzigd. Want van Lamech, staat dat hij twee vrouwen had, Ada en Zilla. U kunt lezen, hoe het er in dat huis naartoe gegaan is. Lamech heeft niet alleen hierin Gods gebod overtreden, maar hij heeft ook de twee-eenheid geestelijk verbroken en is een tiran geworden voor zijn vrouw. Want hij heeft ze als een brullende beer toegeroepen: Hoort mijn stem, gij vrouwen van Lamech! neemt ter ore mijn rede! Voorwaar, ik sloeg wel een man dood, om mijn wonde, en een jongeling, om mijn buile! (Gen.4:23) Met andere woorden, ik zal jullie ontzag inboezemen, want anders; ik sla jullie dood gelijk ik die man doodgeslagen heb, die mij verwondde en die jongeling, die mij met een steen een buil toebreacht.

U ziet, daar is de harmonie der liefde totaal verbroken. Daar is de man enkel nog maar de baas en daar is de vrouw de slavin geworden. We kunnen niet straffeloos de inzettingen des Heeren verbreken. Om zo'n twee-eenheid te kunnen vormen, is het ook nodig, dat ons huwelijk altijd een "christelijk" huwelijk is. Dat is maar niet een etiket, omdat we in de kerk ons huwelijk hebben laten bevestigen, maar dat moet wezenlijk zo zijn, in het besef; God heeft ons samen gebracht. Hij heeft elke man zijn vrouw, als met Zijn eigen hand toegevoegd. Hij wil ons huwelijk gebruiken tot opbouw van het gemeentelven.

Er staat in het huwelijksformulier, dat het eerste doel van het huwelijk is, dat de getrouwden elkaar zullen helpen en bijstaan in alle dingen die tot het tijdelijke en het eeuwige leven behoren. Daar wordt het huwelijk ineens gezet in eeuwigheidsperspectief. Dus, dat huwelijk moet dienen tot opbouw van de gemeente van Christus, opdat het leven in de gemeente in een heilige harmonie zou beleefd worden. In de eerste wereld is het fout gegaan, toen de zonen van God, dat zijn de kinderen uit het geslacht dergenen, die de Heere

vrezen, de dochters van de mensen aanzagen, dat ze schoon waren. Ze namen vrouwen uit allen die ze verkoren hadden. Toen is de eerste wereld in een hel veranderd, toen men zo maar te hooi en te gras een vrouw nam om haar lieve gezichtje, misschien om het geld, dat ze meebracht. In ieder geval, de zonen van God, dat wil zeggen de mensen, die God vreesden, namen dochters van de wereld, die God niet vreesden, zij zeiden: Ach, wat doet het er ook toe, wat maakt de kerk uit, als je maar veel van elkaar houdt.

Maar ze vergaten, dat man en vrouw maar niet twee biologische wezens zijn, die door wat driften en wat lusten tot elkaar gedreven worden en die verder dan weer hun eigen leven kunnen leiden. Dat is de miskennis van het geschapen zijn naar het beeld van God. Die alleen een huwelijk wil sluiten ter bevrediging van zijn dierlijke lusten, de lusten die hij met een dier gemeen heeft, die miskent daarmee de hoge roeping, de adel van de mens. Hoewel wij het beeld van God door de zonde verloren hebben, zijn we toch door de zonden geen beesten geworden. We zijn, door het verliezen van Gods beeld, geen dier geworden; we zijn mensen gebleven, we hebben een ziel behouden, al woont daar alle boosheid in en al beantwoorden we niet meer aan onze hoge bestemming. We hebben ons verstand behouden, al is het dan een verdorven verstand geworden en we hebben onze ziel behouden, al is het dan een ziel, die als een bittere bron allerlei boosheid opwelt, we zijn niet aan de redeloze dieren gelijk geworden. Dan gaat het verkeerd, als we niet meer zoeken naar de harmonie, die er bestaan moet tussen ziel en lichaam. Als we niet meer zoeken naar een christelijk huwelijk.

U weet, hoeveel er aan het huwelijk van Izak gelegen lag. Abraham zegt tegen zijn knecht: denk erom, dat je geen vrouw zal zoeken uit de dochters van dit land, want het zijn heidinnen. En denk erom, als ik ontslapen zal zijn, dat je mijn zoon niet terug zal voeren naar het land, waar God me uitgebracht heeft. Uitdrukkelijk heeft hij zijn knecht Eliëzer opdracht gegeven, en doen zweren bij de God van de hemel en de aarde. Het huwelijk van zijn zoon Izak, zou door het bestel van de knecht onder zijn bevel en door zijn gezag een christelijk huwelijk worden.

Abraham heeft het goed gezien en heeft de boodschap van de Heere verstaan: Abraham, Ik heb je verkoren; opdat ge uw huis en uw zaad na u de weg des Heeren bekend zou maken om te doen gerechtigheid en gericht, om te houden Mijn gebod, opdat Ik over Abraham brenge, hetgeen Ik over hem bescheiden heb.

Geliefden, willen we de gemeente van Christus blijven, willen er onder ons altijd zijn, die de Heere vrezen, dan zullen we moeten beginnen bij de bronnen van het leven. Een van die bronnen is het huwelijk. Dan zullen we een christelijk huwelijk moeten beginnen en dan zullen onze jongens en onze meisjes, een vrouw, een man moeten zoeken onder de dochteren en onder de zonen van de gemeente van Christus. Daar waar het verbond Gods gezag heeft. Daar, waar het volk van God zich verzamelt, daar waar het Woord van God het enig geldig richtsnoer is voor leer en leven. Anders zal de gemeente

van Christus aan de wereld ten ondergaan. Zoals het gegaan is in de eerste wereld. Zoals het gegaan is in de vruchtbare streken van Kanaän.

Waar de oogsten het grootst waren, waar goed en geld vermeerderde, vermeerderde ook de zonde. Waar de geboden Gods niet meer in tel waren en waar de Heere de steden Sodom en Gomorra, Adama, Zebóim heeft omgekeerd en de ganse vlakte gesteld heeft tot een eeuwig afgrijzen, zodat vandaag de dag, de Dode zee nog getuigt van de vloek, die over de zonde van de huwelijksverbreking en van de degeneratie van het huwelijk gekomen is.

Daartegenover zal Hij Zijn waarheid nimmer krenken, daar waar naar Zijn verbond ook het huwelijk gesloten wordt. Er staat een sprekend voorbeeld in de Heilige Schrift: het onoverwinnelijk Israël, dat door de hand van God was uitgeleid uit Egypteland en veilig geleid door de woestijn, struikelde door de zonde van Baäl-Péor. En God heeft er vierentwintig duizend gedood. Daar het gehele leger van Farao, er niet één kon doodslaan, daar hebben de zonden van hoererij, die ze bedreven hebben voor het aangezicht van de afgoden, vierentwintig duizend slachtoffers gemaakt. Als een eeuwig voorbeeld, dat God de ongerechtigheid en de zonden tegen dit gebod, niet ongestraft zal laten.

Het waren juist de afgoden en de afgodendienst van de heidenen, die prikkelden tot de zonde tegen het zevende gebod. Het is bekend, dat de afgoden Baäl en Astarte, Zeus en Venus, de mensen er toe brachten om de meest perverse praktijken tegen het zevende gebod, openlijk ten toon te stellen. De godsdienst was een verering van de vruchtbaarheid, die dan op puur zinnelijke en beestachtige wijze ten toon gespreid werd. Ik zeg: "*Werd*", maar ik moet ook zeggen "*Wordt*". Want ook de nieuwe godsdienst en de nieuwe moraal en de nieuwe ethiek is vol van deze heidense gedachten. En deze zonde dringt met des te meer kracht ons volksleven binnen, omdat zij zich siert met de schone naam van liefde. Men noemt de meest heidense, goddeloze praktijken de vervulling van het liefdeleven naar het model van Christus in deze wereld. En men tolereert zelfs de meest schandelijke en heidense zonde onder de "zogenaamde christenheid". Zo offert men ziel en lichaam op het altaar voor die nieuwe god. Die god der liefde, die in feite niet anders is dan de vertegenwoordiging van de ongeremd beestachtige hartstocht van de van God vervreemde mens.

Zo stelt de mens ook in deze dagen zijn wil tegenover Gods wil. Met een beroep op zijn vrijheid, ontleent hij het recht om de inzettingen des Heeren met voeten te treden. Maar de gevolgen daarvan worden al meer en meer openbaar. Moorden op allerlei gebied. Doodslagen van zichzelf en van anderen zijn aan de orde van de dag. Naarmate de duivel, onze jongens en meisjes aanport steeds vlotter kleding te dragen, steeds naakter kunst te bewonderen, steeds prikkelender lectuur te lezen en steeds gedurfd films te gaan zien, wordt ook de ongerechtigheid hand over hand vermeerderd en neemt daaraan parallel ook de ellende van het mensdom toe.

Nooit zijn er groter groepen jongens en meisjes geweest, die met uitgedoofde

ogen, uitzichtloos in de goot liggen, dan in deze dagen. Honderden en duizenden in ons vaderland, die de bloem van hun leven geofferd hebben aan de god van de hartstocht, liggen reeds voor ze hun leven moeten beginnen in het graf van hun uitgedoofde begeerlijkheden. Lusteloos en ellendig, uitzichtloos en toekomstloos leven ze zonder hoop en zonder leven in dit leven, dat niet anders is dan een gestadige dood.

O, de Heere roept Zijn gemeente toe: Waakt, wijkt af van dezulken, laat ons beseffen dat onze waarachtige vrede gelegen is in de onderhouding van de geboden des Heeren. God heeft ziel en lichaam bestemd voor de Hemel. Er zijn mensen geweest, ook in de kerk, die gezegd hebben: ach, ja, het is waar, het mag dan niet helemaal goed zijn, maar het is tenslotte maar een zonde, die je met je lichaam bedrijft. En het lichaam blijft toch hier, het lichaam verteert toch in het graf. Als dan je ziel maar rein is. Zo spreekt het Woord van God niet en de ervaring heeft het altijd geleerd, waar we ons lichaam niet meer zien als een tempel van de Heilige Geest, ook onze ziel niet leven kan. We hebben het straks gezongen uit Psalm 51. Daar horen we David brullen als een dier, dat uit vele wonden bloedt, wat geen kracht meer heeft om op te staan. Zijn zonde had zijn levenskracht verteerd en hij vreesde, dat de Heilige Geest van hem wijken zou en hij in die uitzichtloze nacht voor eeuwig zou ten onder gaan.

Daarom riep hij in zijn benauwdheid, in zijn doodsnoed tot de levende God om vergeving. Hij smeekt aan God om een nieuw hart, een rein hart en zegt: Heere, neem toch Uw Heilige Geest niet van mij. Dat wil zeggen: laat me toch niet voortleven in deze door mij gekozen weg, opdat die Geest me niet voor eeuwig verlate. Want David wist het wel, dan zou hij geen overtuiging van zonde meer kennen, dan zou hij ook geen vergeving van zonde meer smaken en ook geen leven meer hebben, dat waard is leven genoemd te worden. Nee, de Heere heeft gezegd, door de mond van Paulus, dat ons lichaam een tempel van de Heilige Geest is en die de tempel van God schendt, dien zal God schenden.

Hier komen de onbekeerden niet onderuit, want wanneer ge nog zonder God door dit leven gaat, dan moogt ge niet zeggen: Ja, als ik straks bekeerd ben, dan zal ik wel beter zijn, dan zal ik het niet meer doen. God heeft ook uw leven geroepen een tempel van Hem te zijn en als ge aan die eis niet beantwoordt, kunt ge daaruit niet de vrijheid nemen om dan uw lichaam maar te besteden tot een tempel van de afgoden. Op zulk een wijze handelend, zult u dubbel kwaad over u brengen en uw ziel en uw lichaam tot een rechtvaardige straf aan het oordeel Gods onderwerpen.

Nee, ge kunt niet klaar komen voor God met te zeggen: Ja, dan moet God me maar een ander leven geven, dan zal het wel afgelopen zijn met al de boosheid van mijn leven. Afgezien, dat ook de gelovigen, al de dagen van hun leven om Gods genade hebben te smeken in de overtreding van dit gebod, is dit voor u geen vrijbrief.

Want, die de weg geweten en niet bewandeld heeft, zegt het Woord van God,

die zal met vele slagen geslagen worden. Naarmate, dat ge de ongerechtigheid vermeerdert, zullen ook de slagen meerder worden. Want voor de zonden, die u niet gedaan hebt, zult u niet gestraft worden. Ik weet wel, dit is niet het edelste motief om de ongerechtigheid te verlaten, maar het mag in uw gedachten toch wel een rol spelen en de Heere heeft er zelfs menigmaal op gewezen, dat ge de zonden verlaten zou. God heeft de mens zo gemaakt, dat hij zich in zijn naaktheid niet schaamde, omdat er volkomen harmonie was tussen zijn begeerte en tussen het doel, waartoe God hem die begeerte gegeven had.

Na de zondeval is alles verstoord, zodat Adam en Eva zich schaamden omdat ze naakt waren. God heeft hun naaktheid bedekt, Hij heeft vellen gemaakt en die Adam en Eva aangetrokken, om zo de boze begeerte, die in hun hart door de zonde gekomen was, te bedekken. Zo wil God nu dat wij wandelen, zo wil God nu dat we onze kinderen zullen opvoeden. Dat we ons er telkens opnieuw op zouden bezinnen, dat door de zonde, ook allerlei boosheid in ons hart gekomen is. Maar, dat we ons ook gedurig zouden bezinnen op het middel, dat God gegeven heeft om van de zonden verlost te worden, om in een nieuw godzalig leven te wandelen voor het aangezicht van God.

Zo staat er in onze Catechismus: alle onkuisheid is van God vervloekt en daarom moeten we haar van harte vijand zijn en kuis en ingetogen leven, in de huwelijke staat of daarbuiten. God heeft de huwelijke staat behouden na de zondeval. Hij heeft die ingesteld, in de eerste plaats om elkaar te zijn tot een hand en een voet in alle dingen, die tot het tijdelijke en eeuwige leven behoren. In de tweede plaats om kinderen te krijgen. God heeft in de weg van het huwelijk, □ de wereld, □ het menselijk geslacht in stand willen houden en Hij heeft inzonderheid Zijn gemeente willen bouwen. Aan dit doel van het huwelijk, hebben wij niet te knoeien. Wij mogen niet uit allerlei oorzaken, uit gemakzucht of welke andere reden dan ook, knoeien aan de bron van het leven.

We zullen ook nooit gelukkig worden, wanneer we dat doen. Er zijn wel eens mensen, die denken dat wanneer ze geen kinderen hebben, of maar een of twee of hoogstens drie kinderen hebben, ze dan veel gelukkiger zullen zijn. Want veel kinderen betekent altijd maar weer zorgen en altijd maar die kinderen opvoeden. Ach, denkt u nu werkelijk, dat u in de overtreding van de geboden van God meer vreugde hebt, dan in het houden van die geboden? Dan zou ik zeggen: ga dan de praktijk der gezinnen maar eens na. Ik geef u in ernstige overweging te zien, waar meer levensvreugde gevonden wordt. Daar waar de mens, zijn eigen leven en het leven van zijn nakroost in de hand neemt, of daar, waar men zich door Gods geboden laat leiden. Niet als de beesten, dat eist God niet van ons, dat wil God Zelf niet, dat we als een dier zouden leven en maar zouden laten komen wat komt. Dat is ook niet een christelijk huwelijk. In het formulier staat, dat de man met verstand bij zijn vrouw zal wonen, ook wat de verwekking van het aantal kinderen betreft. Maar dan niet gereguleerd door gemakzucht of bange vrees, maar geleid door

de vreeze Gods. In alles vragende Heere wat wilt Gij dat ik doen zal?

Dan zijn kinderen altijd nog een zegen van de Heere en dan is des buiks vrucht, Gods beloning. Het moet toch wel een grote vrek zijn, die aan de zegen des Heeren tekort komt, die aan de beloning van God niet genoeg heeft. Ook daarin dringt een stuk wereldgelijkvormigheid, secularisatie zoals men dat noemt, onze gemeente binnen, als er schier geen grote gezinnen meer zijn, gezinnen waarin vader en moeder zich hebben laten leiden door de liefde-opdracht van de grote Koning. Ge moogt ook niet, uit bange vrees voor de toekomst, het kindertal zo beperkt mogelijk houden. Ach, eeuwen lang hebben de profeten van het ongeloof al geroepen, dat, als de mensheid zich zo uitbreidt als nu, er over tien of vijftien of honderd jaar, geen boterham meer te verdienen is op de wereld.

Maar ik heb voor mijzelf wel eens opgemerkt, die trouwe zorg van God, gewoon in het natuurlijk leven. Het is me wel eens opgevallen, dat bijvoorbeeld, naarmate het aantal mensen op de aarde vermenigvuldigt, God de mensheid ook steeds nieuwe bronnen laat vinden, waaruit zij leven kan. Want, wat denkt u, in de dagen van de Germanen, ik noem maar iets, toen men nog geen steenkool, geen olie, geen aardgas kende en geen atoomenergie kende, ook toen hebben ze gezegd: als er straks in de lage landen tien duizend mensen wonen, dan gaan er negen duizend dood van de honger en van de kou.

Want de mensen moesten hun eten koken op een houtvuurtje. Ze moesten leven van het wild gedierte en van de tuintjes, die de vrouwen onderhielden. Maar nu heeft de Heere, en nu denk ik alleen maar aan dit hoekje van West-Europa, naarmate, dat het getal der mensen toenam, als er geen bossen meer genoeg waren voor brandhout en als het wild, waar onze voorvaders van leefden niet meer voldoende was, op een andere wijze voorzien in de leefbehoefte van de mensen. De steenkool is gekomen en toen die de behoefte van de mens niet meer dekken kon, heeft men de olie gevonden. Toen ook dat niet meer genoeg bleek te zijn, heeft God het aardgas laten vinden en toen ook dat niet meer genoeg was, heeft God de atoomenergie laten ontdekken.

En wat het over tien of over vijftig jaar, als de wereld nog zolang staat, wezen zal, dat weet ik niet, maar God weet het. Als ik terugzie, dan zeg ik: Trouwe God U hebt goed gezorgd. Als u zegt: Er is in deze wereld toch geen eten genoeg voor alle mensen, dan zeg ik: Dat liegt u. Daar is in deze wereld eten genoeg, alleen door de zonde is het evenwicht verstoord. Zodat op de ene plaats duizenden tonnen eten liggen te verrotten en op de andere plaats in de wereld mensen, vaders en moeders en kinderen vergaan van honger. Dat komt omdat door de zonde alles uit het lood geslagen is.

Laat God maar zorgen. Hij heeft middelen genoeg. Hij, die wolken lucht en winden wijst spoor en loop en baan, zal ook wel wegen vinden, waar langs uw voet kan gaan. Ik heb nog nooit gezien de rechtvaardige verlaten, noch zijn zaad zoekende brood (Ps.37:25). Geen ijdele zorg doe u van het heilspoor dwalen, houdt in uw weg het oog op God gericht. Is dat niet een heerlijk

leven, leven aan de hand van God? Zo zal God ook ons huwelijk zegenen, zo zal Hij door ons huwelijk ook Zijn gemeente bouwen.

Er is nòg een angst, die soms het hart der ouders overvalt, door een verkeerde prediking, een prediking namelijk, waarin men het zo voorstelt: O, denk erom hoor, ouders, de meeste mensen gaan verloren. Dus als je tien kinderen hebt en er worden er een of twee gered, dan bent u de schuld, mede de schuld, dat er acht verloren gaan. O, zo spreekt u naar de mond van de duivel en zo maakt u de trouw van onze allerbarmhartigste God teniet. Want het verbond met Abraham Zijn vrind bevestigt Hij van kind tot kind.

Indien al onze kinderen lust hebben den Heere te vrezen; al waren het er twintig, dan zullen ze allen zalig worden; Maar wie ver van God de weelde zoekt, vergaat eerlang en wordt vervloekt. Niet, omdat God Zijn verbond breekt, dat zal Hij in eeuwigheid niet doen, maar omdat wij geen lust hebben om den Heere te vrezen. Dus, ook te dien opzichte: geen bange vrees. Laat ons ook te dien opzichte beantwoorden aan de hoge roeping, waarmee God ons geroepen heeft en laat ons anders zijn dan de wereld, zodat we ook daarin onze echt niet breken. Want echtbreuk geschiedt niet alleen, wanneer een getrouwde man, een ongetrouwde vrouw neemt of een getrouwde man, de vrouw van een ander neemt of omgekeerd; dat is inzonderheid echtbreuk, door God vervloekt.

Maar er vindt ook echtbreuk plaats binnen het huwelijk. Schending van Gods gebod, waar uiterlijk het huwelijk gaaf is en waar de man er nooit aan gedacht heeft om zich op te houden met een andere vrouw en de vrouw er nooit aan gedacht heeft om haar man ontrouw te zijn, ook daar kan in het verborgen zoveel huwelijks-ontrouw zijn. Dan denk ik niet alleen aan lichamelijke gemeenschap, maar ik denk ook aan het verbreken van de band van de geestelijke gemeenschap, het elkaar vereten en verbijten, het niet dienen door de liefde. Elkaar willen overheersen, ieder probeert dan het grootste stuk van de huwelijkskoek voor zich te nemen en gelukkig te zijn met geef, geef, zonder dat men beseft dat het doel van het huwelijk is elkaar te dienen door de liefde. Er is in zulke gezinnen een gedurige huwelijks-verbreking, een voortdurende echtbreuk, die even schuldig is voor God, als die openlijke echtbreuk, waar een hele gemeente zich mee bemoeit.

Laat ons hierover ons voor God verootmoedigen. En dan, het gebod gaat nog verder. God verbiedt niet alleen het echtbreken en dergelijke schandelikheden binnen het huwelijk, maar God verbiedt ook alle schandelikheden voor en buiten het huwelijk. Hij wil, dat we ons lichaam en onze ziel als tempelen van de Heilige Geest zuiver en heilig bewaren zullen. Dat geldt voor getrouwd en ongetrouwd. Daarvan nog een enkel woord, wanneer we gezongen hebben uit:

Psalm 32 en daarvan het 3e vers.

Dit is het argument, dat de onderwijzer gebruikt, opdat we ons leven in Gods

dienst besteden zouden en af zouden wijken van de paden des doods. Hij zegt, onze lichamen en onze zielen zijn tempelen van de Heilige Geest. Dat moet de drangrede, dat moet de kracht zijn. Zo was het bij Jozef, wanneer hij verlokkt werd tot de zonde van overspel, dan zegt hij: zou ik zulk een groot kwaad doen en zondigen tegen God? Dan zegt hij niet: zou ik mijn ziel verderven, zou ik mijn baantje hier bij Farao in de weegschaal stellen? Maar dan zegt hij: zou ik zondigen tegen God. Tegen die God, die met Jozef geweest is, overal waar hij heenging. Dit is de rechte drangrede om in een nieuw christelijk leven te wandelen.

Toen die verloren zoon dacht aan zijn vader, toen liet hij zijn vriendinnetjes varen, liet hij zijn leven, wat hij geleid had varen, zei hij al zijn geneugten en genoegens vaarwel, toen ging hij terug, gedachtig wie zijn vader voor hem geweest was. O, dit moet ook de drijfveer zijn in het leven van jullie jongens en meisjes. Om niet rond te zwerven langs de straten en niet op verkeerde plaatsen te komen of erger. Maar in het gezin je leven te zoeken met je vrienden en met je vriendinnen, op de verenigingen, om Gods wil, omdat de Heere je alleen gezet heeft. Hij heeft je afgescheiden, afgezonderd van de wereld.

Leef dan ook niet zo, als de kinderen der wereld. Zoek het niet daar, waar de wereld het zoekt. Lees niet de boeken die de wereld leest. Bekijk niet de films, die de wereld zien wil. Bewonder niet de kunst, die de wereld bewondert. Want dan zul je met de wereld vergaan. God roept je uit de wereld, hij bevestigt het aan je, ook vanavond, als je de boodschap van Zijn gebod horen mag, dat hij geen lust heeft in je dood. Nee, God ontnemt je niet een stuk levensvreugde wat de kinderen der wereld wel hebben, maar Hij toont je de waarachtige en de echte en de duurzame vrede. Die ligt niet in het tomeloos botvieren van de begeerlijkheden van je verdorven vlees.

Maar die ligt in het bewaren van je hart, tegen alle boosheid. Er is meer vreugde in het doden van de zonde, dan in het bedrijven van de zonde. Heb je het wel eens geprobeerd? Heb je om Gods wil wel eens nee gezegd, heb je om Christus wil wel eens afgestaan van de ongerechtigheid? Heb je je vrienden en vriendinnen wel eens vaarwel gezegd om de genade Gods en heeft de liefde van God je hart wel eens bewogen om de zonde vaarwel te zeggen? Dan heb je het in je leven ervaren, dat het beter is kreupel, gekruisigd, versmaad door de wereld, eenzaam ten leven in te gaan, dan de schijnogeneugten van de wereld te zoeken en de bedrieglijke hartstocht na te wandelen. Salomo heeft het gezegd, toen hij die jongen zag, die een hoer naging naar haar huis. Hij ging haar na, zegt hij, als een os naar de slachter en als een dwaas tot de tuchtiging der boeien, totdat een pijl hem zijn lever doorschoot (Spr.7:22). 't Is een diepe gracht, voor wie eenmaal aan deze zonde gehoor geeft. 't Is niet dan na veel strijd, veel tranen, veel schande en veel moeite om uit deze diepe put verlost te worden. O, ik bid u, dat ge uw leven aan de Heere wijdt, inplaats van aan uw lusten.

Ik weet, er is een nieuwe moraal, een nieuwe ethiek, die zegt: ach, dat zijn

taboes, die golden nog wel voor je grootvader en voor je grootmoeder, maar wij moderne mensen, wij weten wel hoever we gaan kunnen. Wij weten heus wel dat het maar bangmakerij was in vorige dagen, toen men zei, dat we onze lichamen rein moesten bewaren, totdat we wettig in het huwelijk verbonden werden en ook dan rein moeten leven binnen de heilige huwelijke staat. Nee, dat zijn geen sprookjes, dat zijn geen kunstig verdichte fabelen, dat zijn geen oudwifse praatjes, maar dat zijn de geboden van God, dat zegt God. En als de moderne mens onder dit juk niet buigen wil, dan zal hij verteerd worden door zijn eigen hartstochten. De gevolgen zijn al duidelijk openbaar. Gaat de ontspoorde jeugd maar na, volg ze maar op hun glibber-wegen en zie maar waar ze terecht komen. Leg uw oor maar te luisteren, ga maar naar de ziekenhuizen en naar de gestichten, waar honderden en duizenden mensen zitten en probeer er maar eens achter te komen, wat de diepste oorzaken van hun ellende zijn. Dan is het wel zeven van de tien keer, dat de oorzaak van die ontsporing ligt in de zonde tegen het zevende gebod, hetzij voor of binnen de huwelijke staat. De medici zullen het bevestigen en daarom: het geeft geen leven en het geeft geen vrede. Daarom, jongens en meisjes, moeten we bekennen dat we schuldig staan voor God, het zij met onze gedachten, hetzij met onze woorden. Ook woorden; woorden die zoveel schade kunnen doen aan de ziel, op fabrieken en werkplaatsen, in winkels en kantoren, in de gezinnen met de zogenaamde gezellige avondjes, waar allerlei smerige moppen getapt worden en waar allerlei vuile redenen uit onze mond gaan. Ach, daar ligt vaak de bron van de ontsporing. Paulus zegt nadrukkelijk in de brief aan de Efeziërs: geen vuile rede ga uit uw mond. Kwade samensprekingen bederven goede zeden, zegt de wijze man. Ook met woorden kunnen we tegen dit gebod overtreden. Maar ook al zou het zijn, dat u metterdaad dit gebod nooit geschonden hebt, dan heeft de Heere Jezus toch eens gezegd tegen deze mensen, die meenden dit gebod te onderhouden: Maar Ik zeg u, dat zo wie een vrouw aanziet, om dezelve te begeren, die heeft alrede overspel in zijn hart met haar gedaan. (Matth.5:28). Groot en klein, getrouwd en ongetrouwd, wie zou zich niet schuldig weten aan dit gebod? Doch er is een weg ter ontkoming. Dat is de weg, die die vrouw bewandeld heeft, waar Lukas van schrijft. In christelijke piëteit noemt Lukas de zonde niet, dat doet genade niet, maar hij zegt: het was een zondares en dan weten we genoeg. Die zondares is gekomen in het huis van die farizeeër en heeft woordeloos, de smart harer ongerechtigheid, aan de voeten van de Zaligmaker uitgeweend en Christus heeft haar zonde niet meer genoemd. Dat doet God nooit meer. Hoe menigmaal we ook Zijn wetten schonden en hoe dikwijls we ook dit gebod hebben overtreden, indien we met belijdenis van onze overtredingen voor het aangezicht van de Heere komen en dan moet het natuurlijk geen klakkeloos woordenspel zijn, dan zal het ook openbaar komen.

Jongens en meisjes, vaders en moeders, als we de smart der zonde gaan inleven, dan gaan we niet meer werelds gekleed. Dan zullen we geen oorzaak

meer geven tot allerlei zonden, met hart en hoofd en hand en ziel en lichaam, maar zullen we overeenkomstig onze roeping, op onze weg door dit leven, zoeken het kruis achter Christus aan te dragen. Laat ons dan versmaad worden door deze wereld, maar het is beter vrede te vinden bij God, dan in de voetsporen van de duivel te wandelen en straks in het eeuwig naberouw met de wereld te vergaan. Ik zeg, laat ons dan die plaats zoeken, waar die vrouw het woord uit Jezus lippen gehoord heeft; Die geen van haar ongerechtigheden haar toegerekend heeft, Die aan haar zonde nooit meer gedacht. Want we hebben een getrouwe Borg en Zaligmaker. Wanneer we schuldbewust tot Hem komen, dan zegt Hij: Ik delg uw overtreding uit als een nevel en Ik gedenk uw zonden niet meer (Jes.44:22). Dan werpt Hij al onze overtreding in de zee van eeuwige vergetelheid en de armen van de duivel zijn niet zo lang, dat hij met zijn zwarte klauwen onze zonden van de bodem van de zee weer zou kunnen oprapen en weer op ons hart binden.

Als God ons vrij maakt van onze ongerechtigheid en Hij werpt ze achter Zijn rug, dan maakt Hij ons als een reine bruid voor het Lam en stelt Hij ons de Vader voor, zonder vlek en zonder rimpel. Die toekomst moet ons in ons ganse leven voor ogen staan, dan zullen we ook als de verzoeker komt, ook als de gelegenheid zich voordoet in de kracht en in de mogendheid des Heeren staande blijven. Zeggende, zou ik zo'n groot kwaad doen en zondigen tegen die God, die mijn leven in Zijn hand genomen heeft, Die me als Zijn bruid heeft verkoren, met Wie ik in ondertrouw ben? Wachtend op het huwelijk, waar ik mijn hoop op gevestigd heb en wat Hij straks openlijk met me bevestigen zal, wanneer ik met Hem wandelen zal in het nieuw Jeruzalem. Zou ik dan mijn zielebruidegom smaadheid aandoen en zou ik het huwelijk met Hem verbreken, wat door Hem tot stand gekomen is? Ik, Zijn zwarte bruid, gekocht tot eeuwige heerlijkheid, zou ik Zijn geboden niet doen en dat uit eeuwige hartelijke dankbaarheid? Amen.

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.